

къмъ България и успѣлъ да разбие пограничните постове. Слѣдъ туй наладналъ на Славиния въ Макенония. Струмскитѣ словѣни тогава, споредъ солунското сказание, повикали на помощъ съседнитѣ словѣнски племена. Това извѣстие напълно съответствува съ свѣдѣніята на Маврикия, че южнитѣ словѣни само въ врѣме на опасностъ се съединявали за обща защита или нападение, и щомъ прѣминавала опасността, всѣкое племе се грижело за себе си. При туй Прокопій разказва, че южнитѣ словѣни не сж се управлявали отъ единъ човѣкъ, нъ твърдѣ отдавна у тѣхъ е прѣобладавало демократическо управление; и било въ мирно врѣме или смѣтно, всичко се подлагало на общо обсъждане. Маврикий тоже пише: „управителъ на сѣ себе си тѣ не търпятъ и живѣятъ помежду си въ съгласие“. Най-вече обичатъ тѣ независимостта и ни за нищо не позволяватъ да се подчинятъ. Въ родината си тѣ проявяватъ голѣма храбростъ и търпѣние, като прѣнасятъ твърдѣ легко горещината и студътъ, недостатѣкъ въ облѣкло и храна“. Южнитѣ словѣни, ако и да прѣдставлявали отъ себе си удобна материя за военни прѣдприятия, нъ вслѣдствие извънредната любовъ къмъ свобода, не сж могли да бѣдатъ добрѣ дисциплинирани, та поради това сж били често покорявани отъ по-добрѣ организирани чужди народи, въ чиято основа на управление е лежалъ строй, не демократически, а аристократически. Съ словѣнитѣ въ Македония императоръ Юстинианъ лесно се справилъ. Тѣхната организация не могла да противостои на добрѣ дисциплинирани редовни войски. Най-вече тогава е пострадало струмското население, отъ което голѣма частъ било прѣселено въ Азия, а по-късно Юстинианъ отъ него е можалъ да събере около 30000 отборъ войници. Византия тогава успѣла да укроти смѣлитѣ словѣнски пирати и да въстанови и сухопѣхното съобщение между Цариградъ и Солунъ.

Българитѣ обаче, които се отличавали съвършено по военното си искусство отъ словѣнитѣ — първитѣ имали аристократическо управление и могли да бѣдатъ строго дисциплинирани — люто си отмѣстили на Юстиниановото козарно нападение. Тѣ го посрѣщнали въ тѣснинитѣ около Хераклея, когато се връщалъ, като побѣдителъ отъ Славиния, и го разбили. Юстинианъ спасилъ живота си съ бѣгство и се върналъ засраменъ въ Цариградъ.